

Jan Dvořák

Jan Dvořák se narodil 6. února 1973. Dětství strávil ve Znojmě, kde prožil i období Sametové revoluce. Na 17. listopad 1989 si pamatuje velmi dobře, protože:

„Přesně ten den byla pozorovatelná obří, nádherná, polární záře. To je fyzikální jev, který způsobuje sluneční záření a my jsme tehdy, jako každý pěkný den, šli pozorovat na to hřiště (autocvičiště). A teď tam vidíme krásně zářit celou tu oblohu.“

V ten moment ale nevěděl, že se v Praze vůbec něco děje. Dozvěděl se to, až když přišel v pondělí do školy.

Tato situace v podstatě ukázala, jaký má kdo charakter a jak se k celému dění postaví. Už tenkrát se někteří jeho spolužáci chovali pořád stejně, jiní se kompletně změnili.

„To mě bylo jen o pár týdnů víc než vám, v podstatě. Už tehdy se tam rozlišovalo, kdo jak se zachová, kdo se k tomu jak postaví, kdo je, řekněme, rovný, byť třeba má jiný politický názor a kdo je taková krysička.“

Vybavuje si nepříjemné zážitky s některými svými spolužáky, kteří najednou otočili a začali se o svých profesorech, kterým původně podlézali, vyjadřovat velmi nehezky.

„... jako kdyby najednou je neznali, nebo jako kdyby úplně se změnili ti lidé, ale to tak nebylo, to tak nefungovalo. Ti lidé byli stejní, každý nějak proplouval, každý se snažil nějak žít a těžko je ze dne na den můžete začít odsuzovat jenom pro to, že to najednou máte povolené. Tak to bylo velmi nepříjemné. To musím říct, že jsme se hodně zlobili, já a někteří mí kolegové, vyčítali jsme jim to.“

Později během revoluce se byl přeci jen podívat v Praze, což mělo i své následky.

„...jsme se vrátili z demonstrace, a do školy si pro nás přijeli chlapci z tajné bezpečnosti.“

„...přijela tam pro nás 3 auta, naložili nás, to musím říct, že mi úplně dobře nebylo, ani těm ostatním. To jsme byli na celý den u výslechu, od rána, někdy kolem půl deváté pro nás přijeli, pustili nás někdy ve čtyři.“

A jak se Jan Dvořák staví k naší společnosti? Říká, aby společnost, i v této uspěchané době a přes velké množství informací, ale i fake news, vše podrobovala kritickému náhledu a nabádá:

„Neměla by naslouchat falešným slibům, to by úplně stačilo. Měli by přemýšlet.“

A abychom zabránili návratu doby, ve které nelze bez postihu sdělovat nahlas svobodný názor, je třeba vývoj sledovat a nerezignovat. Svým poselstvím nám pak vzkazuje:

„Ta svoboda, kterou, ani ne tak já, ale třeba mí o něco starší kolegové vybojovali, není samozřejmá. Musí se za ní bojovat pořád. Neustále. To není, že se to jednou v roce 89 vybojovalo a teď už tu to bude na věky věků. Ne. Každý jeden z nás, každý jeden z vás, za to nese zodpovědnost a musí proto taky něco občas obětovat. A když se tohle nebude dít, tak ta společnost skončí třeba jako, já nevím, některé totalitní systémy...“

